

[Jens Foged.]

Nu diskuterer vi kun køb af bolig, men for mange erhvervsdrivende er det beløb af langt, langt større dimensioner. Unge landmænd kan ikke nøjes med at købe en bolig til 150.000 eller 200.000 eller 300.000 kr. De må købe et landbrug, der, efterhånden som det bliver ordentligt sammensat og rigtigt arronderet og får en rigtig størrelse, koster 600.000 à 1 mill. kr. Er det rimeligt, at unge landbrugere og andre unge erhvervsdrivende, f. eks. inden for industrien, skal påføres en så stor byrde til skade for deres muligheder for at etablere sig? Der er formodentlig et socialistisk sigte, men rimeligt kan det da vist ikke være, så jeg er enig med dem, der her i dag har opfordret finansministeren til at trække forslaget tilbage.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg tror ikke, at der i befolkningen er nogen større interesse for, man kunne næsten sige det kværuleanteri, som VKR-partierne lægger for dagen i denne debat. Det er jo forholdsvis beskedne beløb, det drejer sig om med de afgifter, der skal gennemføres nu. Det er altid sådan, at når der kommer afgiftsforslag, vækker det opmærksomhed. Man kan begynde at diskutere den fattige mands snaps og meget andet. Men hvis man ser på realiteterne i de forslag, der nu foreligger til anden behandling, hvad er de så? Jo, vi har fået nogle beregninger fra tolkdepartementet, som viser, at det drejer sig om beløb på 150-250 kr. for et helt år. Det er det, disse afgiftsforslag drejer sig om. For benzinafgiftens vedkommende er realiteten den, med en kørsel på 10.000 km om året, som er en forholdsvis normal kørsel for dem, der virkelig har brug for deres vogn, drejer det sig om 50 kr. Mere tror jeg ikke jeg behøver at sige. Det er altså meget, meget beskedne afgiftsforhøjelser, der her foreligger til anden behandling og forhåbentlig bliver gennemført ved tredjebehandlingen.

Det, som interesserer befolkningen — det er i hvert fald vor opfattelse i regeringen — det er, at man ikke, når man skal ind i 1973, får et nyt skattechok på grund af de trækprocenter, der står på de kommende skattekort. Det er et problem, som ikke mindst de konservative har interesseret sig for. Her kommer regeringen med et stort set fornuftigt udspil; man har nogle traditionelle ting

og en enkelt utraditionel, som måske endda ikke er så utraditionel, nemlig den med fast ejendom, for jeg så i Jyllands-Posten i går, at man har fundet ud af, at det er 300 år siden, en sådan afgift første gang blev gennemført i dansk skattelovgivning. Vi kommer med sådan forholdsvis rimelige afgifter ud fra den betragtning, at vi er nødt til at holde en vis finanspolitisk linje. Vi har fået tilslutning fra oppositionspartierne til, at der skal føres en vis stram finanspolitik, og der er ikke anvist os andre veje til at skaffe de fornødne midler. På den baggrund tror jeg ærlig talt, at disse afgifter på 2 øre på cigaretterne, 5 øre på benzinen og spiritussen noget op mand og mand imellem opvejes af, at trækprocenterne næste år kan holdes 2 trækpoints lavere, end de ellers ville blive. Vi tror i regeringen, at dette ved hjælp af afgiftsforhøjelserne at holde trækprocenterne 2 points lavere hele vejen gennem skatteskalaen er langt, langt vigtigere end det, der sker med afgifterne, men også langt, langt vigtigere i en national-økonomisk sammenhæng end de argumenter, vi har hørt i dag fra VKR.

Vi har før diskuteret disse problemer her i folketinget, og jeg har tidligere meget kraftigt advaret VKR-regeringen mod at sætte trækprocenterne alt for højt op. Man gjorde det alligevel med det resultat, at vi 1969-70 fik en af de mest urolige situationer, vi nogen sinde har haft på det danske arbejdsmarked, med vældige krav om lønforhøjelser rundt omkring, som også blev gennemført. Kravet om 1 kr. mere i timen løb som en ild over hele landet. Man skal ikke uden videre bagatellisere disse problemer. Man snakker om budgetpolitik, og det er ikke min sag at svare på det, det vil budgetministeren gøre. Men den almindelige finanspolitiske sammenhæng interesserer naturligvis også finans- og skatteministeren, og jeg vil meget kraftigt understrege, at det efter min mening er et betydelig mere moderne økonomisk synspunkt end det, VKR-partierne anlægger her, når vi siger, at det afgørende punkt simpelt hen er at forhindre, at trækprocenterne sættes i vejret. Det er af livsvigtig betydning for hele udviklingen i det danske samfund i det år, vi taler om: 1973. Vi kan ikke forsvare via trækprocenternes stigning at sætte nye vældige krav i gang og få en ny vældig